

oner og særligt dækkede obligationer må ikke ske i samme kapitalcenter.

Stk. 2. Indehaverne af obligationerne kan alene rette deres krav mod det pågældende kapitalcenter, jf. dog § 3 c, stk. 5.

§ 2 f. For lånet hæfter låntager personligt over for kapitalcentret henholdsvis instituttet i øvrigt. Endvidere kan kapitalcentret henholdsvis instituttet i øvrigt søge sig fyldestgjort for lånet i det pantsatte.

Stk. 2. For de forpligtelser instituttet i øvrigt har påtaget sig, hæfter kapitalcentre og låntagerne ikke.

§ 2 g. Et kapitalcenters indtægter består af rente og lignende indtægter af pantebreve, gebyrer, indtægter vedrørende finansielle instrumenter og lignende indtægter samt afkast af kapitalcentrets aktiver og ikkebalanceførte poster.

Stk. 2. Et kapitalcenters udgifter består af rente og lignende udgifter af udstedte obligationer, udgifter til administration m.v., udgifter vedrørende finansielle instrumenter, udgifter forbundet med optagelse og forrentning af hybrid kernekapital og ansvarlig lånekapital, tab og hensættelser til sandsynliggjorte tab på kapitalcentrets aktiver og ikkebalanceførte poster samt andelen af instituttets skat.

§ 2 h. Kapitalcentrets midler skal holdes adskilt fra øvrige midler i instituttet.

Stk. 2. Der skal overføres midler til et kapitalcenter fra instituttet i øvrigt, hvis det er nødvendigt for at opfylde solvenskravet til kapitalcentret, medmindre en sådan overførsel medfører, at instituttet i øvrigt ikke længere vil kunne opfylde solvenskravet.

Stk. 3. Instituttet kan overføre midler fra et kapitalcenter til instituttet i øvrigt, hvis kapitalcenteret er eller bliver større end krævet.

Stk. 4. Finansielle instrumenter må alene medregnes som aktiver eller passiver i et kapitalcenter, hvis de anvendes til at afdække risici mellem aktiver vedrørende kapitalcentret på den ene side og de udstedte skibskreditobligationer eller særligt dækkede obligationer på den anden side, og hvor det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at instituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke er misligholdelsesgrund.

§ 2 i. Hvis værdien af de aktiver, der er nævnt i § 2 d, stk. 2, ikke længere mindst svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer

eller ikke overholder lånegrænsen herfor, skal instituttet straks stille supplerende sikkerhed til opfyldelse af kravet og give Finanstilsynet meddelelse herom. Supplerende sikkerhed skal stilles i form af de aktivtyper, der er opregnet i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed. § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Hvis instituttet ikke stiller supplerende sikkerhed efter stk. 1, 1. pkt., mister alle obligationer udstedt i det pågældende kapitalcenter betegnelsen særligt dækkede obligationer.

Stk. 3. Hvis obligationerne efterfølgende på ny opfylder kravene til særligt dækkede obligationer, kan Finanstilsynet tillade, at obligationerne på ny betegnes særligt dækkede obligationer.

Stk. 4. Sikkerhed stillet i henhold til stk. 1 kan ikke omstødes efter § 70 eller § 72 i konkursloven. Omstødelse kan dog ske efter de nævnte bestemmelser, hvis sikkerhedsstillelsen konkret ikke fremstod som ordinær.

§ 2 j. Instituttet kan optage lån til brug for at opfylde krav om at stille supplerende sikkerhed, jf. § 2 i, stk. 1.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilket kapitalcenter lånemidlerne optaget efter stk. 1 kan henføres til.

Stk. 3. Lånemidler optaget efter stk. 1 skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån. Når aktiverne anvendes som supplerende sikkerhed, skal de indgå i det pågældende kapitalcenter.«

4. § 3a ophæves og i stedet indsættes:

»**§ 3 a.** Erklæres instituttet konkurs, anvendes kapitalcentrenes midler opgjort efter fradrag af udgifter til konkursboets behandling og lignende, herunder udgifter til kurator, personale m.v., til betaling af krav fra indehavere af skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer i det pågældende kapitalcenter, og krav på de renter, der er påløbet fra konkursdecretets afsigelse, på de nævnte fordringer. Derefter dækkes fordringshavere i medfør af § 2 j, stk. 1. Overskydende midler indgår herefter i konkursmassen, jf. konkurslovens § 32.

Stk. 2. Erklæres instituttet konkurs, anvendes midlerne opgjort efter fradrag af udgifter til kon-